

Løn, som han kan faa i Civiletaten; ellers vil det blive anden Klasses Læger, der søge disse Poster.

Hvad angaar Forslaget om Ordningen af Dyrslægekorpsen, finder jeg ogsaa, at det er et underligt Tidspunkt, at det er kommet paa. Jeg har nemlig altid tænkt mig den Mulighed, at naar Forsvarskommissionen havde endt sit Arbejde, vilde noget af det, der skulde spares paa, være vort Rytteri. Man hører nemlig fra alle Sider, ogsaa fra de mest forsvarsvenlige, at her er et Punkt, hvor der fremtidig kunde spares. Jeg kunde tænke mig, at man kom til det Standpunkt, at man slet ikke vilde have et saa stort Dyrslægekorps i Fremtiden. Dette er dog kun et lille Spørgsmaal. Men jeg synes, det er underligt, at dette Forslag og Forslaget om Hærens Lægekorps ere fremkomne nu, for efter min Anskuelse ere Forholdene nu indenfor Marinens Lægekorps endnu værre, end de ere indenfor Hærens Lægekorps, Marinen trænger i endnu højere Grad til Læger. Vi se saadanne Tilfælde, at der sejler værnepligtige Underlæger som Skibslæger med Skibene. Det er et Forhold, som efter min Mening er ganske utilbørligt, at man byder de værnepligtige til Søs, at de skulde behandles af Underlæger, som ikke have taget medicinsk Eksamen. Hvis det ikke var i Militæretaten, men andre Steder, at det fandt Sted, vilde de vedkommende jo blive dømt som Kvaksalvere, medicinske Studenter have jo ikke Lov til at praktisere selvstændigt udenfor Militæretaten, saa jeg synes, det er meget mærkeligt, at saadanne Forhold kunne finde Sted i Militæretaten, og jeg synes ikke, man kan byde de værnepligtige det. Derfor synes jeg egentlig, der er lige saa megen Grund til at gøre noget for dette, men herved kommer jeg atter tilbage til, at hele dette Tidspunkt, hvorpaa disse Forslag ere fremkomne, umiddelbart forud for Afslutningen af hele Overvejelsen af vore Forsvarsforhold, er noget underligt. Naar Forsvarskommissionen havde endt sit Arbejde, vilde man have ganske anderledes Overblik over alle disse Forhold. Som sagt, da hele Sagen ikke drejer sig om saa overordentlig meget, og da der ikke er kommet saa stærke Indvendinger imod disse Forslag, er det muligt, at de ville gaa igennem, og jeg vil saa henstille til Ministeren, at han tager disse Forhold, jeg har omtalt, under Overvejelse.

Berntsen: De 5 sidste paa Dagsordenen opførte Lovforslag kan jeg i alt

væsentligt indskrænke mig til at anbefale til det høje Tings Velvillie. Naar den ærede sidste Taler ankede over, at de normerede Lønninger til Hærens Lægekorps vare for smaa, kan jeg være enig med det ærede Medlem deri, skønt jeg gaar ud fra, at de i Hæren ansatte Læger jo have Ret til privat Praksis, og en saadan udføre de vist i temmelig stor Udstrækning, men for øvrigt gaar jeg ud fra, at Spørgsmaalet om Lønninger for Hærens Lægekorps saavel som Spørgsmaalet om Lønninger ved Dyrslægekorpsen maa vente, til vi faa en almindelig Revision af samtlige militære Lønningslove, og derfor finder jeg det naturligt, at den højtærede Minister ikke har foreslaaet højere Lønninger end dem, der ere foreslaaede i det her foreliggende Lovforslag. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, endvidere ankede over Dyrslægekorpsets Størrelse og mente, at man ved en eventuel ny Hærordnning maatte komme til en Indskrænkning af Rytteriregimenterne og derfor ikke behøvede at have et saa stort mobilt Dyrslægekorps, da gaar jeg ud fra, at hvis noget saadant sker, vil det ikke være vanskeligt at foretage de fornødne Ændringer i det her foreliggende Lovforslag, om det maatte ophøjes til Lov. Jeg anbefaler, som sagt, samtlige Lovforslag til Tingets Velvillie.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg maa takke det høje Ting for den Modtagelse, disse 5 Lovforslag have faaet, men til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at med Fremsættelsen af disse 5 Lovforslag har jeg ikke tænkt mig at indlede nogen ny Taktik i Henseende til Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Det vil nemlig være at ophøje disse 5 Lovforslag til noget altfor stort, dersom man troede, det var en begyndende Løsning af hele Forsvarsspørgsmaalet. Nej, det er i Virkeligheden kun 5 Lovforslag, som ere betimelige i Øjeblikket, og som løse ganske smaa Spørgsmaal, og hvis Udskydelse det vilde være uforsvarligt at indlade sig paa. Det ærede Medlem vil jo heller ikke selv have, at de to Forslag, han vilde stemme for, skulde udskydes. Det kan jeg jo ikke tro. Saa bliver Spørgsmaalet blot, om de 3 andre vilde være en Foregriben af Forsvarskommissionens Arbejde, men det ere de ikke. En Ordning af Lægekorpsen i det Omfang, her foreslaas, er egentlig til syvende og sidst en Velgørelse mod de værnepligtige, for det er for meget at forlange af en Læge, naar